

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8C/231/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612218194
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2013:6612218194.5

Uznesenie

Okresný súd Lučenec v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému M. Q.B., T. XX.XX.XXXX, U. H. Š. XXX, občanovi SR, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, AK so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A o zaplatenie sumy 61,07 Eur s prísl. takto

rozhodol:

o d m i e t a odpor podaný vedľajším účastníkom proti Platobnému rozkazu Okresného súdu Lučenec č.k. 8Ro/402/2012-27 zo dňa 12.11.2012.

Vedľajší účastník je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 264,58 Eur k rukám právneho zástupcu žalobcu Advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. na účet vedený v UniCredit Bank Slovakia, a.s., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX VS 0001023693 do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca doručil súdu dňa 26.10.2012 návrh na začatie konania, ktorým žiadal od žalovaného zaplatiť sumu 61,07 Eur s prísl.

Súd vo veci rozhodol Platobným rozkazom č.k. 8Ro/402/2012-27 dňa 12.11.2012 ktorým žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel.

Platobný rozkaz prevzal žalobca dňa 15.11.2012, žalovaný dňa 17.11.2012.

Dňa 13.11.2012 doručil vedľajší účastník na strane žalovaného súdu podanie o tom, že vstupuje do konania na podporu žalovaného.

Vedľajší účastník doručil súdu dňa 19.11.2012 odpor proti platobnému rozkazu v ktorom poukázal na to, že ide o spotrebiteľskú vec a zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje neprijateľné podmienky. Uplatnil náhradu trov konania.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odporu vedľajšieho účastníka, ktoré súdu doručil dňa 02.01.2013 (č.l. 59 až 61 spisu) navrhol odpor vedľajšieho účastníka odmietnuť preto, lebo vedľajší účastník má právo podať odpor iba v tých prípadoch, kedy z hmotnoprávneho predpisu vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom. Vzhľadom na to, že v súdnej veci nešlo o tento prípad, navrhol odpor vedľajšieho účastníka odmietnuť.

Súd uznesením č.k. 8C/231/2012-88 dňa 13.03.2013 odmietol odpor podaný vedľajším účastníkom. Proti tomuto uzneseniu podal vedľajší účastník odvolanie a súd s poukazom na ust. § 374 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.) uznesenie č.k. 8C/231/2012-88 zrušil. Súd v konaní v súlade s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. - podľa ktorého vedľajšiemu účastníkovi postupom súdu neodňal

možnosť konať pred súdom zistil, že žalovaný nepodal včas odpor proti platobnému rozkazu a ani ho podať nechcel.

Podľa § 172 ods. 1 O.s.p. súd môže aj bez výslovnej žiadosti navrhovateľa a bez vypočutia odporcu vydať platobný rozkaz, ak sa v návrhu uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúce zo skutočností uvedených navrhovateľom. V platobnom rozkaze uloží odporcovi, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi uplatnenú pohľadávku a trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal. Odpor proti platobnému rozkazu sa musí odôvodniť. Ustanovenie § 43 sa nepoužije.

Podľa § 174 ods. 1 O.s.p. platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor s odôvodnením má účinnosť právoplatného rozsudku.

Podľa § 174 ods. 2 O.s.p. veta prvá, ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie.

Z citovaného ustanovenia § 174 ods. 1 O.s.p. plynie, že odpor proti platobnému rozkazu je riadnym opravným prostriedkom sui generis proti meritórnemu výroku platobného rozkazu. Na jeho podaní je z povahy veci subjektívne legitimovaný len odporca (žalovaný). Ustanovenie § 174 ods. 2 O.s.p. nie je možné extenzívne vykladať v tom zmysle, že pokiaľ odporca (žalovaný) odpor v zákonom stanovenej lehote nepodal, môže tak urobiť vedľajší účastník. V zákone nie je výslovne upravená legitimácia vedľajšieho účastníka na podanie odporu tak, ako je to v prípade podania odvolania v zmysle ustanovenia § 201 O.s.p. Právo podať odpor proti platobnému rozkazu nepredstavuje rovnakú procesnú situáciu ako právo podať odvolanie voči rozhodnutiu prvého stupňa, lebo Občiansky súdny poriadok priamo predpokladá, že za splnenia zákonných podmienok môže podať odvolanie aj vedľajší účastník (§ 201 druhá veta O.s.p.), a to dokonca aj proti vôli hlavného účastníka konania. Súd považuje za potrebné navyše uviesť, že žalovaný môže mať záujem na riadnom splnení si dlhu (na pojednávaní sám žalovaný odôvodnil prečo nepodal odpor proti platobnému rozkazu) resp. môže mať akýkoľvek iný dôvod preto, aby bolo konanie právoplatne skončené a očakáva procesný následok svojej pasivity spočívajúci v nadobudnutí právoplatnosti platobného rozkazu. V takomto prípade by podanie odporu vedľajším účastníkom odporovalo úkonu žalovaného, ktorý sa voči platobnému rozkazu zákonným spôsobom nebránil a tým s obsahom predmetného platobného rozkazu konkludentne súhlasil.

Súd zdôrazňuje, že ani prípadný včasný súhlas žalovaného na podanie odporu vedľajším účastníkom, nemôže preklenúť dikciu ustanovenia § 172 O.s.p. podľa ktorého je na podanie odporu subjektívne legitimovaný len odporca (žalovaný) a teda nie „účastník“ ako to ustanovuje § 201. Súd preto konštatuje, že vedľajší účastník nemá oprávnenie podať odpor proti platobnému rozkazu a aj v prípade súhlasu žalovaného by bol oprávnený podať odpor len ako jeho zástupca.

Podľa § 174 ods. 3 O.s.p. súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný a) oneskorene, b) bez odôvodnenia vo veci samej; o týchto následkoch musí byť účastník poučený v platobnom rozkaze, c) neoprávnenou osobou.

Žalobca v podanom vyjadrení k odporu navrhol tento ako podaný neoprávnenou osobou odmietnuť, nakoľko zastával názor, že vedľajší účastník má právo podať odpor iba v tých prípadoch, kedy z hmotnoprávneho predpisu vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom. Taktiež uviedol rozhodnutia súdov, podľa ktorých má právo podať odpor výlučne žalovaný. Rovnako poukázal na skutočnosť, že samotný žalovaný proti platobnému rozkazu neodporuje, nebráni sa proti nemu.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri žalobcovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 10.10.2012 sp.zn. 6Cdo 207/2011, vedľajšie účastníctvo je formou spoločenstva účastníkov v občianskom súdnom konaní. Vedľajší

účastník je osoba odlišná od účastníka samotného, ktorá sa zúčastňuje konania z dôvodu, že chce pomôcť zvíťaziť v spore niektorému z účastníkov (sporných strán). Zmyslom vedľajšieho účastníctva je "pomoc v spore" niektorému z účastníkov. Vedľajší účastník je motivovaný víťazstvom v spore toho účastníka, ku ktorému pristúpil. Táto motivácia je daná buď právnym záujmom vedľajšieho účastníka na takomto výsledku konania, o ktorý ide spravidla vtedy, ak rozhodnutím bude vo svojich dôsledkoch dotknuté jeho právne postavenie (práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva), alebo je v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p. daná predmetom jeho činnosti, ktorým je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na uvedené, účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, teda "pomoc v spore" niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie [to však napríklad neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom (tzv. skrátene konanie), kedy sa táto pomoc môže najskôr prejavíť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor]. Ustanovenie § 93 ods. 3 O. s. p., pokiaľ ide o vznik účinkov vedľajšieho účastníctva, treba preto vykladať tak, že tieto účinky nastávajú oznámením tretej osoby súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane niektorého z účastníkov, ale len v takom konaní, v ktorom môže mať tento inštitút zmysel.

V zmysle Občianskeho súdneho poriadku odpor proti platobnému rozkazu môže podať výlučne žalovaný. Napriek tomu, že vedľajší účastník vystupuje na strane žalovaného, nemá v tomto štádiu konania právo podať odpor a jeho pomoc sa môže prejavíť až po podaní odporu samotným žalovaným.

Pokiaľ vedľajší účastník v odpore proti platobnému rozkazu poukázal na rozhodnutia iných súdov (Krajský súd Prešov č.k. 11Co/37/2012-88, Krajský súd Trenčín č.k. 17Co/167/2011-73 a Okresný súd Nové Mesto nad Váhom č.k. 10C/47/2010-53) je potrebné uviesť, že uvedené rozhodnutia na ktoré sa vedľajší účastník odvoláva riešia iné právne problémy.

K námietke vedľajšieho účastníka o tom, že O.s.p. obsahuje ust. § 172 ods. 9 O.s.p., ktoré ukladá súdu povinnosť nevydať platobný rozkaz na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy, ak zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, súd dáva do pozornosti aj ust. § 172 ods. 7 O.s.p. ktoré tiež ukladá súdu povinnosť v prípade, že sa v návrhu na vydanie platobného rozkazu uplatňuje právo, ktoré je sčasti v zjavnom rozpore s právnymi predpismi (a teda aj v rozpore s ustanoveniami § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, či Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy), so súhlasom žalobcu vydať platobný rozkaz len v tej časti, ktorej sa rozpor netýka. Prípadný nesúhlas žalobcu môže byť dôvodom pre nevydanie platobného rozkazu.

Z týchto dôvodov a s poukazom na vyjadrenie žalovaného v konaní o tom, prečo nepodal odpor proti platobnému rozkazu súd rozhodol tak, že odmietol odpor vedľajšieho účastníka ako podaný neoprávnenou osobou z dôvodov citovaných vyššie.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Právny zástupca žalobcu vyčíslil trovy konania v sume 219,78 Eur za 5 úkonov právnej služby vo výške 83 Eur (á 16,60 Eur), režijný paušál 4x 7,63 Eur, 1 x 7,81 Eur, cestovné náhrady vo výške 45,32 Eur, náhradu za stratu času vo výške 78,06 Eur zvýšené o 20% DPH.

Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhl.“), odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej, c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, 4) pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny, d) vypracovanie právneho rozboru veci okrem trestnoprávnej veci, e) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, mimoriadne dovolanie, podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona, f) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Podľa § 10 ods. 1 vyhl. ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je do 165,97 Eur 16,60 Eur, nad 165,97 Eur do 663,88 Eur 16,60 Eur + 1,66 Eur za každých aj začatých 33,19 Eur prevyšujúcich sumu 165,97 Eur.

Podľa § 16 ods. 3 vyhl. od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa § 16 ods. 4 vyhl. na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách, ak sa zamestnanec písomne dohodne so zamestnávateľom, že pri pracovnej ceste použije cestné motorové vozidlo okrem cestného motorového vozidla poskytnutého zamestnávateľom, patrí mu základná náhrada za každý 1 km jazdy (ďalej len "základná náhrada") a náhrada za spotrebované pohonné látky; ak zamestnanec použije cestné motorové vozidlo na žiadosť zamestnávateľa, odsek 10 sa nepoužije.

Podľa § 7 ods. 4 citovaného zákona, náhrada za spotrebované pohonné látky patrí zamestnancovi podľa cien pohonných látok prepočítaných podľa spotreby pohonných látok (ďalej len "spotreba") uvedenej v technickom preukaze cestného motorového vozidla alebo v osvedčení o evidencii cestného motorového vozidla (ďalej len "technický preukaz").

Podľa § 1 písm. b) Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 632/2008 Z.z. o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách je suma základnej náhrady za každý 1 km jazdy pre osobné cestné motorové vozidlá 0,183 Eur.

Podľa § 17 ods. 1 vyhl. pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Súd priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia za 4 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - návrh vo veci samej, písomné podanie na súd - vyjadrenie k odporu vedľajšieho účastníka, účasť na pojednávaní) 16,60 Eur x 4 = 66,40 Eur, režijné paušály za tieto úkony 3 x 7,63 Eur za úkony vykonané v roku 2012 (22,89 Eur) a 1 x 7,81 Eur za úkon v roku 2013, spolu 30,87 Eur, náhradu cestovného vo výške 45,32 Eur (Banská Bystrica - Lučenec a späť), náhradu za stratu času za 6 začatých polhodín vo výške 78,06 Eur, spolu 220,48 Eur zvýšené o daň z pridanej hodnoty 20 %, t.j. 44,096 Eur, spolu po zaokrúhlení 264,58 Eur nakoľko tieto trovy považoval súd za účelne vynaložené.

Právny zástupca žalobcu sa pri vyčíslení náhrady trov konania dopustil sčítacej chyby, keď si vyčísľil, ale do úhrnu nezapočítal, náhradu straty času v sume 78,06 Eur.

Súd nepriznal žalobcovi náhradu trov konania za písomné podanie protistrane - pokus o zmier a režijný paušál za tento úkon, nakoľko do 30.06.2013 nešlo o úkon právnej služby v zmysle § 13a vyhlášky. Pokus o zmier uskutočnil právny zástupca žalobcu dňa 20.09.2012 a podľa prechodných ustanovení k úpravám účinných od 01.07.2013 za úkony právnych služieb, ktoré boli vykonané pred 1. júlom 2013, patrí advokátovi odmena podľa predpisov účinných do 30.06.2013.

Túto prisúdenú náhradu trov konania je vedľajší účastník povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu (§ 149 ods. 1, 3 O.s.p.). Žalovaný bol v konaní neúspešný, trovy konania si hradí sám.

Žalobca bol v konaní úspešný, súd mu priznal náhradu trov konania od vedľajšieho účastníka z dôvodu, že žalovaný odpor proti platobnému rozkazu nepodal a preto neboli splnené podmienky k tomu, aby bol k náhrade trov konania zaviazaný spoločne a nerozdielne s vedľajším účastníkom (§ 140 ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. V súlade s citovaným zákonným ustanovením

súd určil vedľajšiemu účastníkovi povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd do Banskej Bystrice, cestou Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec písomne.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.